

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok

2. old.

Részlet:

Rainer Maria Rilke:

Történetek a Jóistenről

3. old.

Kisasszonyunk
dicsérete

5. old.

Egyházközségi
hírek

6. old.

Múltidézés

7. old.

**SZÜZ MÁRIA SZENT
NEVÉNEK RÓZSAFÜZÉRE**

8. old.

Ünnepi kipróbált

receptek:

„Méhcsipés”

9. old.

Kalendárium:

BOLDOG PERBOYRE
JÁNOS-GÁBOR

10. old.

Kedves röszei

hívek!

14. old.

Viccek: 15. old.

R e i t v á n y .

ÉDES SZŰZANYÁM, MÁRIA

ÉDES SZŰZANYÁM, MÁRIA

Édes Szűzanyám, Mária

Isten után legnagyobb bizalom,

te hófehér lilium

Mondj értem jó szót szerelmes fiadnál,

szólj erős szót értem.

Légy hűséges védőm,

vágyaimnak irgalmas szószólója, mert benned

bízom,

Krisztus után egyetlen reményem.

Mutasd magad kegyes Anyámnak!

Add, hogy az Úr jóvoltából tagja lehessen a

szeretett zárdájának,

és tanítványa a Szentlélek iskolájának,

mert ezt te bárkinél jobban kieszközölheted szent

Fiadnál.

Hűséges Anyám,

légy gyermeked gondviselője,

hogy az élő szeretetnek legyek a termése,

az égi kegyelem harmatában nőjek

és kitartsak az életszentségben

Ámen

Miseszándékok**Szeptember** (az esti szentmisék időpontja **18 h**)**Szentes és ünnepeink**

1.	Csütörtök		Szent Noémi
2.	Péntek		Szent Renáta
3.	Szombat		Nagy Szent Gergely pápa
4.	Vasárnap	9h: Az egyházközség volt világi elnökeiért: Bende Szilveszterért, Sövényházi Józsefért, Tóth Istvánért, Börcsök Józsefért és Papp Szilveszterért 18h:	Évközi 23. vasárnap Szent Rozália
5.	Hétfő		Szent Lőrinc
6.	Kedd	Oláh Rozália	Szent Zakariás
7.	Szerda		Kassai szent vértanúk
8.	Csütörtök		Kisboldogasszony
9.	Péntek		Szent Ádám
10.	Szombat		Tolentinói Szent Miklós
11.	Vasárnap	9h: Tanács József és Papdi Mária; elhunyt fiai, vejei és élő családtagjai; Benák Mária 17h: Mise a Bokor-keresztnél	Évközi 24. vasárnap Szent Jácint
12.	Hétfő		Szűz Mária szent neve
13.	Kedd	Császár Ferencné; Szűcs Mária	Aranyszájú Szent János
14.	Szerda		Szent kereszt felmagasztalása
15.	Csütörtök		Fájdalmas Anya
16.	Péntek		Szent Edit
17.	Szombat		Szent Zsófia
18.	Vasárnap	9h: Nagy Szilveszter, Szűcs Etelka 18h:	Évközi 25. vasárnap Kupertinói Szent József
19.	Hétfő		Szent Januáriusz
20.	Kedd	Szécsi Mátyás, Dunai Rozália, Szécsi László	Koreai szent vértanúk
21.	Szerda		Szent Máté apostol
22.	Csütörtök		Szent Móric
23.	Péntek		Szent P. Pio
24.	Szombat	Id. Lovászi Imre; Ifj. Lovászi Imre	Szent Gellért
25.	Vasárnap	9h: Kisistók Árpád, elhunyt nagyszülők; család elhunyt tagjai 18h: Tombác József	Évközi 26. vasárnap Szent Kleofás
26.	Hétfő		Szent Kozma és Szent Damján
27.	Kedd		Páli Szent Vince
28.	Szerda		Szent Vencel
29.	Csütörtök		Szent főangyalok
30.	Péntek		Szent Jeromos

AKI MEGLESTE A KÖVEKET

Megint béna barátomnál vagyok. Mosolyog a maga sajátságos módján:

- Itáliáról még sosem mesélt nekem.
- Ezzel azt akarja mondani, hogy mielőbb pótoljam be?

Ewald bólint s már be is hunyja a szemét, hogy meghallgasson. Én pedig beléfogok:

- Amit mi tavasznak érzünk, azt Isten úgy látja, mint a földön átfutó röpke mosolyt.

Ilyenkor mintha emlékeznék valamire a föld, nyáron erről mesél mindenkinek, míg aztán bölcsebbé nem válik a nagy, őszi hallgatásban, s akkor kiönti szívét a magányosoknak. Mind a tavaszok, amelyeket ön vagy én átéltünk, együttesen sem tesznek ki annyit, hogy Isten egyetlen pillanatát kitöltenék. Az a tavasz, amelyre Istennek föl kell figyelnie, nem maradhat a fában és mezőkön, valamiképp az emberekben kell hatalmassá növekednie, mert akkor, mondhatni, nem az időben zajlik, hanem sokkal inkább az örökkévalóságban, Isten jelenében.

Amikor ez egyszer megtörtént, Isten tekintete a maga sötét vibrálásában bizonynal Itália fölött pihent meg. A föld odalenn világosan fénylett, az idő aranylón ragyogott, de rajtuk keresztül, mint valami mélysötét út, súlyosan és feketén nyúlt el egy ember széles árnya, s messze előtte árnyékot vetett két alkotó keze, nyugtalanul, meg-megrándulva, majd Pisa, majd Nápoly fölött, majd elmosódón a tenger megfoghatatlan mozgásában.

Isten le nem vehette szemét erről a kézpárról. Először úgy látta, mintha imára volnának kulcsolva, de a belőlük előpatakzó imádság tágra tárta őket.

Csönd támadt a mennyekben. A szentek mindannyian követték Isten tekintetét, s akár csak Ő, az árnyékra meredtek, mely eltakarta fél Itáliát, s a himnuszok megdermedtek az angyalok ajkán, a csillagok beléreszkettek a félelembe, hátha vétket követtek el, s alázatosan várták Isten haragos szavát.

De semmi ilyesmi nem történt. Az égbolt egész szélességében megnyílt Itália fölött, úgyhogy Raffaello térdre borult Rómában, s a fiesolei boldog Fra Angelico megállt egy felhőn és örvendezett. Sok-sok imádság volt ebben az órában úton a földről. Ám Isten csupán egyet ismert meg közülük: Michelangelo ereje úgy szállt elébe, akár a szőlőhegyek illata. S Ő hagyta, hogy betöltse gondolatait. Mélyebben hajolt fölé, rátalált a teremtő emberre, elnézett válla fölött, köveken hallgatózó kezére és megjijedt: lélek volna a kövekben is? Miért lesi ez az ember a sziklát? És most megéledt a két kéz, úgy vájt belé a kőbe, mint egy sírba, melyben gyöngé, halódó hang nyöszörög.

- Michelangelo - szólította aggódóan Isten -, ki van a sziklában?

Michelangelo fölfigyelt, keze megremegett. Majd tompán felelte:

- Te, én Istenem, ki lenne más. De nem jutok el hozzád. S akkor megérezte Isten, hogy a kőben is benne van, s hogy szűk neki és szorongani kezd.

A teljes mennybolt egyetlen szikla lett, Ő bezárva a közepébe, és Michelangelo kezétől remélte, hogy kiszabadítja, s hallotta, amint közeledik, de még messze jár.

A mester azonban már ismét munkájába merült. Szüntelenül arra gondolt: te csak csekély tömb vagy, más senki nem találna benned embert. De én vállat érzek itt: Arimateai Józsefét, amott Mária hajlik le, tapintom reszkető kezét, amint Jézust, a mi Urunkat tartja, aki éppen meghalt a kereszten. Ha ebben a kicsiny márványban elférnek mind a hárman, miért is ne emeljem ki az alvókat a sziklából?

S hatalmas csapásokkal szabadította ki a Pietr három alakját, de a kőfátylat nem fejtette le egészen arcukról, mintha félne, hogy mélységes szomorúságuk bénítón kezére telepszik. Ezért egy másik kötömbhöz menekült. De mindannyiszor óvakodott attól, hogy a homloknak teljes tisztaságát, a vállnak tökéletes kerekded formáját megadja, s ha női alakot formázott, a végső mosolygást sosem varázsolta szájára, nehogy szépségét egészen elárulja.

Ez időben tervezte Giulio della Rovere síremlékét. Hegyet akart építeni a vaspápa fölé, s rá embereket, akik ezt a hegyet benépesítik. Számos homályos tervvel fejében ment ki a márványbányákhoz. Szegényes falu fölött emelkedett a meredek hegyoldal. Olajfáktól s laza kőzettől körülvéve tűnt elő a frissen feltört köfelület, mint óriási, fakó arc őszülő hajzat alatt. Sokáig állt Michelangelo az elfödött homlok előtt. Egyszerre megpillantott két gigászi kőszemet, amint rámerednek. S ettől a tekintettől úgy érezte Michelangelo, mintha megnőne alakja. Már a tájék fölé magaslott, olyan volt, mintha az örökkévalóság óta állna testvériesen szemközt ezzel a hegygel. A völgy visszahátrált, akár a hegymászó alatt, a kunyhók nyájként húzódtak egymáshoz, s mind közelebbről és meghittebben mutatkozott meg köves, fehér fátyla mélyén a sziklaarc. Várakozó kifejezést öltött, mozdulatlanul s mégis a mozgás határán.

Michelangelo eltűnődött:

- Szétzúzni nem lehet téged, hiszen egyetlen vagy - s akkor fölemelte hangját: - Téged akarlak befejezni, te vagy az én művem!

Firenze felé fordult. Meglátott egy csillagot a dóm kupolája fölött. És lábainál már este volt.

Egyszer csak a Porta Romanánál tétovázva megállt. Mindkét házsor hívó karként nyúlt felé, már meg is ragadták, húzták vissza a városba. Az utcák mind szűkebbé váltak az alkonyatban, s mire belépett házába, már sötét kezekben érezte magát, melyekből nem szabadulhatott. A terembe menekült s onnan az alsó, alig kétlépésnyi kamrába, ahol írni szokott.

A falak ránehezedtek, mintha mértéktelenségével küzdenének s vissza akarnák kényszeríteni régi, szűk alakjába. S ő eltúrte. Térdre esett s hagyta, hogy formálják kedvükre. Sosem ismert alázatot érzett magában s nem volt más kívánsága, mint valamiképp kicsivé válni. Hangot hallott:

- Michelangelo, ki van benned?

S a férfi a szűk kamrában súlyos homlokát kezére hajtotta és halkán felelte:

- Te, én Istenem, ki volna más?

Egyszerre minden kitágult Isten körül, fölemelte arcát, mely kiterjedt egész Itália fölé, és körülnézett: ott álltak a szentek palástban és mitrában, s az angyalok énekükkel mint csillogó forrásvízzel teli korsókkal jártak végig a szomjazó csillagok között, és a mennyboltnak nem volt sehol vége.

Béna barátom fölemelte tekintetét, hagyta, hogy az esti felhők magukkal röpítsék az ég fölé.

- Hát ott van Isten? - kérdezte.

Hallgattam. Aztán odahajoltam hozzá:

- Ewald, hát mi itt vagyunk?

S szívből megfognak egymás kezét.

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Rainer Maria Rilke: Történetek a Jóistenről)

Kisasszonyunk dicsérete

(A mohácsi vész körüli időben írták le a minden bizonnal régebbi imádságot magyar nyelven, melyben ujjongó örömmel dicsérik a szent napot, melyben Mária megszületett. - Érdy-kódex.)

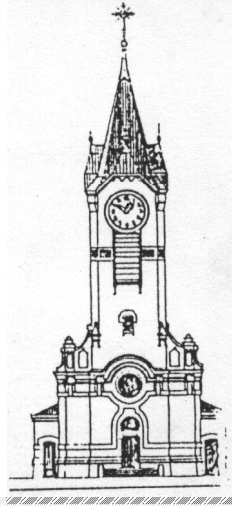
Nagy, dicséretes, örvendetes és méltóságos legyen a szent nap, melyen kegyes Asszonyunknak, Máriának szent születését nagy örvendezéssel ünnepeljük. Ki ezen a mai napon, mint a hajnali fényes csillag, olyan nagy ékességgel támadott föl erre a világra, kinek drágalátos szent élete minden egyházakat megvilágosított. A te szent születéseddal minden a széles világot megvigasztaltad!

Ma sarjadt a nemes vessző Jessze gyökeréből. E mai napon született az Isten mezejének szép virága, kitől a szép illatú liliom származott. E mai napon született az ékes emberi magzat, ki miatt a nagy isteni átok áldásra változott. E mai napon nyitották meg a nemes aranykaput, ki által e világnak üdvössége jött.

Édes Szűz Mária, királyi út lettél, kin az Üdvözítő mihozzánk jött, és szüzességesszent méhedből származott, miként a fényes Nap reánk bocsátja az ő világosságát a tiszta ég alatt.

Ó boldogságos Szûz Mária, mit szöljunk, mit mondjunk, minemû szóval és zengéssel dicsérjünk téged? Bizonyára akármit is tegyünk, igen kicsiny az és olyan, mint a semmi, ahhoz képest, amivel tartozunk.

Egyházközségi hírek:

Plébánosunkat, **Liszkai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, 273-260.

Miserend: kedd-szombat: 18.⁰⁰
vasárnap: 9.⁰⁰ és 18.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd, Szerda, Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

**A PLÉBÁNIAHIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE SZEPTEMBER 19-TŐL
MEGVÁLTOZIK!**

ÚJ NYITVATARTÁSI REND:

Hétfő, csütörtök, péntek 9-12 óra között.

A szentmisék rendje változatlan marad!

Egyházközségünkben **2012** tavaszán lesz újra **bérmálás**. Az egyházközségi képviselőtestület által 2008-ban elfogadott, a hitoktatás rendjéről és a szentségekben való részesülés feltételeiről szóló belső hitoktatási szabályzat szerint leghamarabb Általános Iskola 8. osztály végén részesülhet valaki a bérmálás szentségében, amennyiben két év folyamatos iskolai hitoktatásban részesült, amelyet bizonyítványával igazol. (Ez vonatkozik azokra a középiskolásokra is, akik a röszei Általános Iskolában végeztek az elmúlt két évben).

Emellett egy elméleti, ill. egy 'gyakorlati kurzus'-on is **részt kell vennie**, mely utóbbi keretében liturgikus, közösségformáló és karitatív programokban kell feladatokat vállalnia. **A jelentkezéseket a plébániahivatalban vagy Kiss Gábor hitoktatási referensnél lehet leadni legkésőbb 2011. október 23-ig.**

A bérmálkozáshoz szükséges 'gyakorlati kurzus' október végén indul!

Az óvodai foglalkozások (mint az előző évben) csütörtökönként 16.30-tól 17-ig lesznek megtartva a Kartal-házban!

A jubiláns házások miséjét október 9-én tartjuk 9 órai kezdettel. Kérjük azokat a jubiláló házaspárokat, akik nem Röszkén kötöttek egyházi házasságot, de Röszkén élnek, jelentkezzenek a plébániahivatalban.

Múltidézés egy rejtélyes levelesládából

Állatmese

Csiga-Bigi haragudott okos mamájára: „Miért kell nékem örökké csak bebújni a házba? Ha valami érdekes jön, nincsen benne semmi öröm, rögtön csak zsupsz, be kell bújnom, ezt a dolgot nagyon unom! S akkor is, ha kimászhatok, egész szabad csak nem vagyok. Rajtam van az örök terhem s mindig csak azt kell cipelnem!”

Csiga-Bigi berzelt ígyen s támadt egy ötlete ilyen. „Szívemben egy boldog remény, Rák borbélyhoz elmegyek én. Ollójával csíptesse le azt, ami az éltém terhe!” Ahogy gondolt, úgy is tett, Rák borbélyhoz sietett, a rákolló csattog már s Csiga-Bigi ottan áll, terhe nélkül szabadon: „Nincs már ház a hátamon!” Diadallal felkiáltja, fizetségül marad háza és ő büszkén, vidulón mászik haza az úton. Hej, de nagy öröme nagy gyászra vált örökre. Jött az ember, rátaposott, mert nem védte meg a háza, s addig vergődik fetrengve, míg egy madár lecsap rája és bekapja, mint a pinty.

Csiga-Bigi volt és nincs!

— Tanuljátok meg gyerekek, ha nem szabad elmennetek, ha nem vagytok szabadok, az csak a ti hasznotok! Apa-anya nagyon tudja, mitől őrzi, mitől dugja el a kicsi gyermeket, baj reája mi lehet.

— Tanuljátok azt is ebből, nem kell félni a tehertől! Ami nehéz, alkalmatlan, sok-sok haszon lehet abban. Isten tudja mi jó nekünk, ne dobjuk le hát a terhünk, mert az a vesztünkre lesz. Légy azért engedelmes, mit az Úr ád, viseld el s meglásd, hogy boldog leszel!

(Összegyűjtötte: Kiss Gábor)

SZÛZ MÁRIA SZENT NEVÉNEK RÓZSAFÜZÉRE

SZEPTEMBER 12-RE

BEVEZETÉS: HISZKEGY . . .

- MIATYÁNK . . .
- ÜDVÖZLÉGY (3-SZOR) . . .
  1. AKI HITÜNKET NÖVELJE.
  2. AKI REMÉNYÜNKET ERŐSÍTSE.
  3. AKI SZERETETÜNKET TÖKÉLETESÍTSE.
- DICSŐSÉG . . .

TIZED (5-SZÖR):

- MIATYÁNK . . .
- ÜDVÖZLÉGY (10-SZER) . . .
- DICSŐSÉG . . .
- Ó JÉZUSOM . . .

ÜDVÖZLÉGY TITKOK:

1. AKI TÉGED ASSZONYUNKNAK, KIRÁLYNÉNKNAK RENDELT.
2. AKINEK FÁJDALMAI SZÍVEDET MEGKESERÍTETTÉK.
3. AKI SZÛZ MÁRIA NEVÉT KEGYELMEK FORRÁSÁVÁ TETTE.
4. AKI TEÁLTALAD MINKET IS MEGVILÁGOSÍTOTT.
5. AKINEK ÁLDOTT ELJÖVETELÉT MÁRIA, A HAJNALI CSILLAG, ELŐRE HIRDETTE.

BEFEJEZÉS:

- IMÁDKOZZÁL . . .

KÖNYÖRÖGJÜNK! ÚRISTEN, A TE EGYSZÜLÖTT FIAD ÉLETÉVEL, HALÁLÁVAL ÉS FELTÁMADÁSÁVAL MEGSZEREZTE NEKÜNK AZ ÖRÖK ÉLET JUTALMÁT. ADD MEG, KÉRÜNK, HOGY E TITKOKRÓL A BOLDOGSÁGOS SZÛZ MÁRIA SZENTOLVASÓJÁNAK ELMONDÁSÁVAL MEGEMLÉKEZVE UTÁNOZZUK, AMIT MAGUKBAN FOGLALNAK, ÉS ELNYERJÜK, AMIT ÍGÉRNEK! KRISZTUS, A MI URUNK ÁLTAL. ÁMEN.

ÉNEK JAVASLAT: MÁRIA ANTIFÓNA (ÉE 220. OLTALMAD ALÁ FUTUNK . . .), VAGY ÉE 292/1-2. (h 172/1-2.) Ó MÁRIA, DRÁGA NÉV . . .

Ünnepi kipróbált

Méhcsipés

Hozzávalók (tésztához):

- 5 tojás
- 5 evőkanál cukor
- 5 evőkanál liszt

Hozzávalók (tetejére):

- 150 gr méz,
- kb.: 75 gr szeletelt mandula

Hozzávalók (krémhez):

- 0,5 l Hullala (növényi tejszín)
- 1 csomag vaníliás pudingpor (nem főzött)

Elkészítés:

A tojások sárgáját kemény habbá verjük, utána fokozatosan adjuk hozzá az 5 evőkanál cukrot, pár perc után belerakjuk a tojás sárgáját, végül óvatosan keverőlapáttal belekeverjük a lisztet.

A tésztát 21 x 30-as tepsibe öntjük!

A tetejére rászórjuk a szeletelt mandulát, és előmelegített sütőben 190 fokon 25 percig sütjük.

Ha kész, még forrón ráöntjük a mézet, és a tepsibe hagyjuk kihűlni!

A piskótát felébe elvágjuk.

A Hullalát kemény habbá verjük, amikor majdnem kész akkor szórjuk bele a vaníliás pudingport. Pár percig tovább verjük... végül a krémet a két lap közé kenjük, hűtőben egy órát pihentetjük.

(Forrás: <http://bobsii.gportal.hu>)

Jó

Kalendárium

Szeptember 11. **BOLDOG PERBOYRE JÁNOS-GÁBOR**

**lazarista misszionárius,
vértanú**

Puech, 1802. január 6.
+Vucsangfu, 1840. szeptember 11.

Jean-Gabriel Perboyre 1802. január 6-án született a dél-franciaországi Mongesty község egy kis tanyáján, mélységesen keresztény lelkületű parasztcsaládban. Jövőjére döntő lett apja testvére, aki Páli Szent Vince lazarista közösségének tagjaként a legnehezebb években is a hit fenntartásán fáradozott, majd a forradalom által felosztatott kongregáció visszaállítása után a montaubani iskolát vezette. János-Gábor két és fél évig járt ebbe az iskolába, majd érettségi vizsgát tett. Egy népmisszió hatására elhatározta, hogy hithirdető lesz Kínában, ahol 1783-ban a francia lazaristák

felváltották a francia jezsuitákat. Szilárd elhatározása legyőzött minden ellenállást, még a nagybátyját is. Mivel azonban a forradalom és a háborúk következtében még nem állt fenn rendezett noviciátus, a nagybátyja nyújtotta számára az első bevezetést a szerzeteséletbe. 1820. december 28-án János-Gábor letehetette első fogadalmait. Előljárói Párizsba küldték tanulmányai folytatására. Legnagyobb mintaképei és tanítómesterei voltak: a teológiában Aquinói Szent Tamás, a lelkiéletben Szent Bonaventura, Clairvaux-i Szent Bernát és különösen Avilai Szent Teréz.

Csaknem huszonkét évesen fejezte be János-Gábor teológiai tanulmányait; mivel még túlságosan fiatal volt ahhoz, hogy pappá szenteljék, tanítóként küldték a montdidier-i lazaristák kollégiumába. Két éven át folytatta itt áldásos tevékenységét. Mint később Ozanam[15], tanítványait rendszeresen magával vitte a szegényekhez, betegekhez és foglyokhoz, és gyakorlatilag próbálta őket bevezetni a lazaristák alapítójának szellemébe. 1826. szeptember 23-án végre pappá szentelhettk az irgalmas nővérek anyaházának kápolnájában; annál az oltárnál mutatta be első szentmiséjét, amely alá Páli Szent Vince csontjait rejtették a forradalom idején.

János-Gábort felszentelése után kinevezték a dogmatika tanárává Saint- Flour szemináriumába. Spekulatív adottsága, amely már Montdidier-ben is megmutatkozott és mély jámborsága kedveltté tették mint tanárt. Ehhez járult természetes nyitottsága a kor iránt. Bár mindvégig éles ellenzője volt az állami abszolutizmusnak és a gallikanizmusnak, Lamennais[16]-nek és körének eszméit ifjúkori lelkesedéssel fogadta magába. Lamennais római elítélése után azonban magatartása világos volt, és egyértelműen azonosult a Szentszékével. János-Gábor olyan mértékben élvezte előljárói bizalmát, hogy már a következő évben egy kis szeminárium rektorává nevezték ki. Fiatal és lelkes lazaristákból és világi papokból létrehozott egy pompás élcsapatot, amely nemcsak az akkoriban ismét magasra csapó forradalmi hullámokkal szállt szembe, hanem a fiatalságot is magával ragadta. Bár a rábízott feladatot hűségesen teljesítette, a misszióért, különösen a kínai misszióért való lelkesedése eleven maradt. Munkája annyira megviselte egészségét, hogy az újoncmester könnyebb feladatával bízták meg.

1829-ben Louis (Lajos) testvérét a kínai misszióba rendelték. 1830-ban indult el, de útközben 1831. május 2-án Indonéziában meghalt. Négy kínai útítársát, akiket a franciaországi anyaházban szenteltek pappá, a haldokló azzal vigasztalta, hogy testvére hamarosan megérkezik. János-Gáborban egyre erősebben ébredt fel a vágy, hogy korán elhunyt testvére helyébe lépjen. Úgy tűnt azonban, hogy a házi orvos határozott ellenvéleménye megghiúsítja terveit. Csak amikor az utóbbi megváltoztatta ítéletét, vált szabaddá János-Gábor számára az út Kínába. 1835. március 21-én indult el két kísérőjével Le Havre-ból, s augusztus 29-én érkeztek meg Makaóba. A kínai üldöztetés miatt, amely végül áterjedt a hosszú ideig megkímélt Kantonra is, a francia lazaristák prokurátora, J. B. Torrette Makaó portugál gyarmatra menekült; ott mint franciát nem fogadták éppen szívesen, de legalább megtűrték. Így adódott, hogy az újonnan érkezetteknek csak az éj leple alatt volt tanácsos felkeresni a prokuratúrát, s ott nagy visszavonultságban és rejtettségben éltek. 1835. december 22-

én -- megint csak az éjszaka sötétjében -- elhagyhatta a várost, és tengeri úton eljutott Fukien tartományba. A belső-kínai Hupe tartományt jelölték ki missziós területéül. A dzsunkán való utazást nehezítette, hogy mint idegennek a szigorú kínai törvények miatt nappal el kellett rejtőznie. Az utazás Kiangszi tartományon át Hupeig különösen keserves volt: csaknem négy hónapig tartott, részben gyalog, részben kis csónakokban a hajózható folyókon. 1836. július 27-én János-Gábor súlyos betegen érkezett céljához. Csak három nap múlva tudta elkezdeni hittérítő munkáját; hosszú útját és betegsége napjait a kínai nyelv tanulmányozására használta fel.

Felgyógyulása után előljárója, A. Rameaux a szomszédos Honan tartományba küldte az ott élő mintegy 1.500 keresztény lelki gondozására. Egy éven belül sikerült János-Gábornak felkeresnie az óriási terület valamennyi keresztényét. Eleinte egy kínai testvér kísérte. Felfedeztetés veszélye miatt éjszakánként utaztak, a nappal apostoli munkában, a keresztények oktatásában és a szentségek kiszolgáltatásában telt el. Az egyes közösségek nagysága szerint nyolc- tizennégy napig maradt egy helyen. Az utak és a közlekedési eszközök rossz állapota miatt nehéz apostolság volt ez. Ám társaival együtt minden fáradságot magától értetődően vállalt. A misszió leírásakor így nyilatkozott: „... ha bárki is önsanyargatásra és nélkülözésre vágyakozik, itt bőven talál alkalmat arra, hogy kincseket gyűjtsön az ég számára”.

1838 januárjában János-Gábort kinevezték a Hupe tartománybeli Csajuenkov mintegy 2.000 keresztényt számláló közösségének misszionáriusává. Csajuenkov messze a hegyek között feküdt, ezért viszonylag nagy biztonságot jelentett, bár a keresztények nagy területen oszlottak el. János-Gábornak a lelkipásztorkodás különféle területein már volt néhány szerencsés kezdeményezése. Így például amikor Isten igéjének hirdetésébe belevonta híveit, akik a vásár- és ünnepnapok délutánjain párbeszédese formában adták elő a hithirdető által megadott témákat. Hívei szerették, mert megértéssel és jó szívvvel volt a szegény hegyilakók iránt. Európaiak és kínaiak egyaránt szívesen keresték fel, hogy a hegyvidék nyugalalmában felüdülésre és vigasztalásra leljenek.

1839. szeptember 12-én Mária névnapját különleges ünnepélyességgel ülték meg, mert három európai pap találkozott össze: két lazarista és egy ferences (Rizzolati). Szeptember 15-én jelentették nekik, hogy hamarosan mandarinok és katonák érkeznek. Mivel rövidesen kiderült, hogy ez a népes csapat idegen misszionáriusokat és keresztényeket keres, a misszionáriusok számára nem maradt más hátra, mint a menekülés. A másik két hithirdetőnek már az első napon sikerült jelentős előnyre szert tennie az üldözőkkel szemben. János-Gábor a legközelebbi

hitoktatók egyikénél keresett menedéket. Itt egy másik hitoktató árulása folytán már a következő napon letartóztatták, és megkötözve Kucsing fogházába vitték. Megkezdődött csaknem egy évig tartó szakadatlan keresztútja.

A tartomány fővárosában, Vucsangban az elfogott keresztényekkel együtt polgári és katonai bíróság előtt fogták perbe. A keresztények közül sokan elhagyták hitüket. Az állhatatosakat északra, Tatárországba történő száműzésre ítélték. A hatóságok egész dühe az elgyengült és beteg francia papra összpontosult. Minduntalan visszatértek arra az alapvető kérdésre, hogy megtagadja-e a hitét vagy nem. Ismételten megkérdezték tőle, hogy tudja-e, hol tartózkodik a többi misszionárius. Minden tagadó választ botbüntetéssel toroltak meg. Rizzolati, aki vucsangi rejtkehelyéről figyelemmel kísérte az eseményeket, székenkezve közli, hogyan viselt el János-Gábor érte is negyven bambuszütést. Az alkirály, aki magára vállalta a per lefolytatását, nem tudott elérni semmit kegyetlenkedésével, úgyhogy nem maradt más hátra, mint hogy kiszabja a halálbüntetést.

Mivel a halálos ítéletet a császárnak meg kellett erősítenie, a foglyot felügyelőire bízták. Hősies állhatatosságával, állandó szelídségével és türelmével sikerült megnyernie ezeknek a hétpróbás és durva embereknek az elismerését. Ezt használta fel Rizzolati, hogy a foglyról közvetítők révén gondoskodják. 1840. szeptember 11-én a császár megerősítette a halálos ítéletet. Ugyanazon a napon kivégezték. Már 1843-ban megkapta az Isten tiszteletre méltó szolgája címet, 1889. november 9-én pedig boldoggá avatták.

[15] Ozanam, Antoine-Frédéric (Milánó, 1813--Marseille, 1853): a világiak szeretetszolgálatának egyik francia úttörője, irodalomtörténész, a Sorbonne tanára. Boldoggá avatása 1954 óta folyamatban van.

[16] Lamennais, Hugues-Félicité-Robert (St.-Malo, 1782--Párizs, 1854): pap a modern katolicizmus egyik úttörője. 1804-ben tért meg, írásaival a pápaságot védelmezte, 1830-ban kiadta az első modern katolikus napilapot. Demokrata-liberális nézetei miatt 1836-ban kiközösítették. Hatása egész Európa filozófiájában és teológiájában érezhető volt.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Kedves röszei hívek!

Nagy örömmel és szeretettel érkeztem nyári gyakorlatom idei helyszínére. Érkezésemkor már éreztem a hely nyugalmát, csendességét, és a kedves hívek befogadó szeretetét. Emlékeztetett szülőföldem hangulatára. Az

önök szeretete pedig napról-napra bizonyossá vált számomra. Sikerült megismernem egy élő hittel rendelkező, jól működő egyházköziséget.

Magamról, hivatásomról pedig azt illik tudni, hogy nem vallásos családban nőttem fel. Egyedül egy kis faluban Mátészalka közelében kaptam édesapám anyukájától némi tanítást hitről, Istenről. Ő volt az, aki megtanított imádkozni. 8 éves voltam, amikor elváltak szüleim. Így kerültünk édesanyámmal szüleikhez Kunszentmártonba. A nagymamától tanultak pedig elhalványultak. Egyedül az imádság ragadta meg a szívemet annyira, hogy mamára gondolva minden este elmondtam, az addigra már csak „félmiatyánkot”, hiszen csak ennyire emlékeztem. Mindez 2008 őszéig tartott, amíg az új plébános hirdetett felnőttek számára keresztelési lehetőséget. Édesanyámmal együtt 1 év felkészülés után részesültem a beavató szentségekben (keresztelés, elsőáldozás, bérmálás). Innen pedig egyenes út vezetett a papi hivatás felé.

Ha végiggondolok eddigi életemre, láthatom az Úr csodás tetteit. Az ő kegyelme nélkül nem lehetnék papnövendék. A csoda számomra nem egy jelenésben nyilvánult meg, hanem a szívem legmélyén, ahová beköltözött az Isten.

Mindezzel azt akarom szemléltetni, hogy önök is lássák meg életükben a csodákat, a mindennapokban rejlő szépségeket, hogy az olykor nehéz időkben is tudjanak belőle táplálkozni.

Szívből köszönöm kedvességüket, szeretetüket, amellyel elhalmoztak ittlétem alatt.

Isten áldását, és Páduai Szent Antal oltalmát kérem a röszei egyházközsége.

Imáikban bízva, szeretettel:

Kiss Zsolt Tamás
papnövendék

Viccek

C

Egy vasárnap délután egy erősen ittas ember a folyóparton szédeleg, és meglát egy papot, aki épp keresztelőt tart. Odamegy és megáll az atya közelében, aki meg is szólítja:

- Gyermekem, készen állsz rá, hogy megtaláld Jézust?
- Persze, hogyne! - feleli a részeg.
- Nos, akkor gyere csak közelebb! - azzal a pap megfogja a fejét, és egy-két másodpercre lenyomja a víz alá.

- Na, gyermekem, megtaláltad Jézust?
- Nem. - bámul bambán a férfi.

A pap megint bemártja a fejét a folyóba, majd amikor felnéz, újra megkérdezi:

- Na, megtaláltad már Jézust?
- Nem.

Harmadjára is megismétlődik a szertartás, most egy kicsit hosszabban. A részeg kiemeli a fejét a vízből, az atya ismét kérdi:

- Most már megtaláltad Jézust?
- Nem! Biztos, hogy itt esett bele a vízbe?

C

Egy újságíró Jeruzsálembe utazik, szobát vesz ki egy házban, és az ablaka éppen a Siratófalra néz. A férfi megfigyeli, hogy egy öreg zsidó minden nap ott van a Falnál, órákig imádkozik, majd hazamegy. Az újságíró egyszer odamegy hozzá, bemutatkozik és megkérdezi:

- Elárulná, kérem, hogy mióta jár ide, és hogy miért imádkozik?

- Én, fiam, már 25 éve rendszeresen idejárom. Reggel eljövök, imádkozom a világbékéért, és hogy az emberek szeressék egymást. Aztán délben hazamegyek, iszom egy teát, majd újra visszajövök, és délután azért imádkozom, hogy ne legyenek járványok a Földön.

Az újságíró csodálkozik:

- És hogy érzi magát 25 évnyi folyamatos imádkozás után?

Az öreg bánatosan felel:

- Olyan érzés ez, mintha a falnak beszélnék.

C

Két férfi beszélget egy bárban:

- Kirúgtak a golfklubból, mert elértem a hatvanat. - mondja az egyik.
- Tényleg? Nem is gondoltam volna.
- Ja, én se tudtam, hogy a golf kocsi ilyen gyorsan tud menni.

C

- Miért okosabbak a halak, mint az ember?

- ???

- Láttál már olyan halat, amelyik egy vagyont költött arra, hogy kifogasson egy embert?

Rejtvények

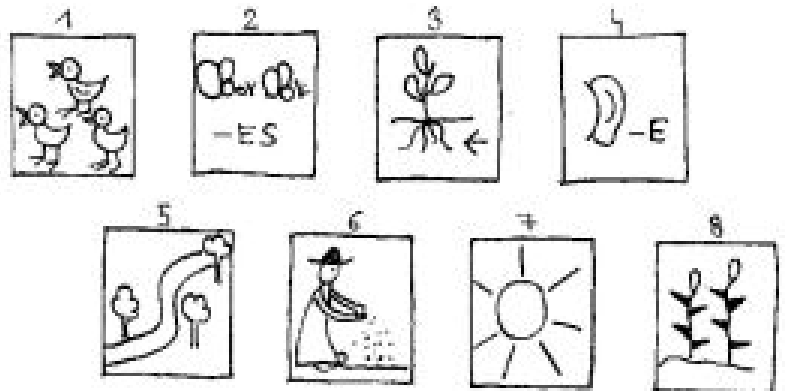
1. Összekeveredett betűk.

Az alábbi mondatban a szavak betűi ábécében vannak. Hogy szól az idézet?

"AMRU, EEKKLÖTV, DE DDEEGN EGM, GHOY BBELŐ
 ABCELMŚÚÚZZ A AÁCDLLMOÓST. ÉJSUZ GÍY AÁLLOSTVZ:
 AIK EÉKTZ AZ EEK AAÁRRSVZ EISTZ ÉS AÁEEFHLRT ÉNZ,
 EMN AAKLLMS AZ EINST AÁÁGORRSZ."

2. Képes Biblia.

Az itt olvasható példabeszédből kimaradt néhány szó. A kimaradt szavakat a szöveg alá rajzoltuk. Melyik kép hova való?

"A ..... kiment vetni. Vetés közben némely mag az ..... szélre hullott. Jöttek a ..... és megették. Némelyik ..... helyre esett, ahol nem volt elegendő földje. Gyorsan kikelt, mert nem volt mélyen a földben. A forró ..... sütésben azonban elszáradt, mivel nem volt..... Ismét másik a ..... közé hullott. De a tövisek felnöttek, és elfojtották. Némelyik azonban jó földbe esett, s termést hozott, az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosot, a harmadik harmincszorosot. Akinek ..... van, hallja meg!"

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőnél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre egyetlen helyes megfejtés érkezett:

Márki Istvánné

Az augusztusi rejtvényünk helyes megfejtése:

„Apa, az elnök egyáltalán nem csúnya, sőt kifejezetten gyönyörű.”

CSODATÉVŐ

A röszkői egyházközség havonta megjelenő lapja
 Szerkesztette: Abrahám Judit, Kiss Gábor, Tóth Zoltán
 Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert
 Lektorálta: Liszikai Tamás plébános
 E-mail: csodatevo@citromail.hu